

при мене, да го превържа. Като мине болката му, ще стане по-внимателенъ, по-предпазливъ. Така постъпва и Богъ съ хората. Тѣ се биятъ, пукатъ главитѣ си, а Богъ ги превързва. Нѣма човѣкъ въ свѣта, на когото главата да не е била пукната. Като ученици, вие трѣбва да знаете, че въ старото се крие новото, а въ новото — старото. Като знаете това, за всѣки даденъ случай ще използвате или старото, или новото, но ще знаете, кога, съ какъвъ методъ си служите.

„Въ първия месецъ, въ четиринадесетия день на месеца, привечеръ, Пасха Господня е“. Пасхата Господня представя излизането на евреитѣ отъ Египетъ. И досега още тѣ празнуватъ излизането си отъ Египетъ, т. е. освобождаването си отъ Египетското робство. И до днесъ още се говори, че и Христосъ ще стане такава Пасха за цѣлото човѣчество. — Това не е ново. Христосъ е билъ вече на земята, нѣма какво повече да дохожда, да спасява човѣчеството. Кога е новото днесъ въ свѣта? Новото е свѣтлината. Новото е свободата. Новото е Вѣчниятъ животъ, който трѣбва да дойде между хората, да имъ покаже, че не само евреитѣ, но всички хора сж излѣзли отъ Египетъ чрезъ Пасхата Господня. Ако сегашнитѣ хора, които сж излѣзли вече отъ Египетъ, се намиратъ въ по-голъмо робство, кжде остана тѣхното освобождаване? Ако вѣрващиятъ постоянно се тревожи и не е свободенъ, кжде остана неговото освобождаване? Казвате, че сте се освободили отъ заблужденията на свѣта. — Отъ едни заблуждения сте се освободили, а се натъквате на други. Чувате, запримѣрь, учениятъ да казва, че коренитѣ на знанието били горчиви, а плодоветѣ — сладки. — На човѣшкото, на преходното знание коренитѣ сж горчиви, обаче, на истинското, на Божественото знание и коренитѣ, и плодоветѣ сж сладки. Не е Божествено знание това, което причинява пакости и нещастия на хората. Истинското знание има предъ видъ доброто на човѣчеството. Всѣко знание, на което коренитѣ сж горчиви, носи лоши послѣствия за цѣлото човѣчество. Като се намѣрятъ въ известни затруднения, хората казватъ, че Господъ е милостивъ, ще прости грѣховетѣ имъ. — Богъ е милостивъ, наистина, но човѣкъ не може да бжде простенъ, докато не понесе послѣствията на своитѣ грѣшки и престѣпления. Като знае това, човѣкъ трѣбва да бжде герой. Да бжде герой, това